

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XV. Qualis Origo sit Animae humanae?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

est infantibus absque voluntario proprio.

AD IV. Aug. l. 2. de nupt. c. 28. *Quid queris latentem rimam, cum habeas aperitissimam ianuam? Per unum hominem peccatum intravit. Ibid. c. 26. voluntarium peccatum primi hominis est originalis causa peccati.*

AD V. Aug. l. 2. de nup. c. 25. 26. 27. baptizatus generat ut homo, non ut baptizatus. Item generat sibi similem in specie, non in individuo: unde pater communicat filio communia naturæ, non individuo.

AD VI. Pecc. orig. eatenus est naturale, quod *simus natura filij iræ*; id est, à natiuitate; seu ex conditione materiæ nostræ.

AD VII. Sathan non conditor, sed corruptor naturæ est bonæ. Porro ob argumenta Sectariorum de Traduce p. or. paucis quædam de Anima sunt præmittenda.

QVÆSTIO XV.

Qualis Origo sit anima humana?

Opiniones quinque reiiciendæ; tenenda est sexta. Ad eam verò hinc cognoscitur verum illud Tertulliani lib. contra Hermog. *Philosophi, hæreticorum Patriarchæ censendi sunt.*

I. STOICISMVM hunc; *Animas esse particulas substantiæ Dei*; verterunt Gnostici, Manichæi, & Priscillianistæ in hæresin.

II. PLATONISMVM hunc; *Animas hominum à Deo creatas cum Angelis, per fastidium celestium, & amorem terrestrium, deturbatas in carceres corporum*: in hæresin vertit Origenes. De his duobus prolixè in *Genealog. p. 4. q. 6.*

III. RABINISMVM hunc Hebræorum quidam olim tenuerunt: *Animas cum Angelis omnes creatas esse*, quod Deus nil creavit post diem septimum: non

quod peccarint in cælo, luanque iam in corporibus detrusæ.

SVADENT istis. I. Deus *Gen. 1.* hominem creavit die sexto ad imag. & similit. suam, quæ est in anima: Deinde, *Gen. 2.* die septimo formavit hominem de limo, quoad corpus. Cum autem par sit ratio omnium animarum, parque corporum: planè creatae fue. int omnes animæ die sexto; corpora septimo.

2. Absurdum videtur aliquid produci post absolutam creationem septimi diei.

AVTOR. Istam opinionem vocat S. Hieronymus stultam apud S. *Aug. epist. 27.* Eam S. *Jb. 1. q. 118. a. 3.* sic refutat. Anima, ut pars, est natura imperfecta; ac proinde naturaliter appetit coniungi cum sua materia. At absurdum à Deo factum opus imperfectum, altero die id perfecisse. Est autem imperfecta; quia altoquin forma non foret: nec naturaliter iungeretur corpori, sed violenter in corpore maneret: Inque pœnam è cælo demitteretur in corpus.

DICO AD I. Utrobique narratur productio hominis totius, sed hic brevius, isthic prolixius. Nam *Gen. 1.* Creato masculo & fœminæ dixit: *Crescite, & multiplicamini.*

AD II. S. *Aug. epist. 28.* dicit: Deum die septimo cessasse ab opere creationis, & continuo cœpisse opus gubernationis, & operum multiplicationis, in sua quodque specie: Sic & animas multiplicari ex vna eiusdem speciei, in quæ omnes erant virtute, non actu, voluit: qua eadem voluntate animas singulas hodieque creat corporique disposito infundit.

IV. LUCIFERIANORVM errorem: Animas gigni à parentibus, ut corpora: vide in *Genealog. p. 4. q. 6.*

V. S. AVGVSTINVS passim, cum pluribus, censuit, Latere originem animæ; nec temerè id definiendum.

AVTOR, Animæ singulæ tunc crean-

creantur ex nihilo, cum infunduntur corpori sat præparato.

1. Sic Communis S. Patrum; (excepto S. Aug. & Greg. Nysseno:) apud *Bellar. l. 4. c. 11.*

2. Sic omnis Theologia scholastica.

3. Sic causa, cur S. Augustinus senserit latere originem animæ erat, quod nusquam sciret, quomodo peccatum originale possit cum noua animarum creatione defendi contra Pelagianos: At remota quæstione peccati orig. creationem animarum nouam veram esse sensit. Verè autem nec creatio animarum impedit peccati orig. traductionem, nec propagatio animarum ex anima Adæ iuuat propagationem peccati orig. vt protinus liquebit.

QVÆSTIO XVI.

Quomodo derivatur ad nos peccatum Originis?

I. TERTULLIANVS, Propagari ait pec. originale, quod tam anima, quam corpus sit ex traduce, seu animâ patris.

AVTOR, Error est iste. 1. Quia sic carnis vitium inficeret animam, & corpus ageret in spiritum.

2. Labes carnis non est peccatum antè, quàm accesserit anima; cui propriè inest peccatum, indeque transit vis in corpus.

II. MAGISTER, Gandauen. &c. Animam volunt creati à Deo; carnem inquinatam traduci, & inquinare, ob libidinis ardorem, ex qua p. o. traducitur; Sicque morbidam qualitatem corporis redundare in animam.

III. HALENSIS, Bonauen. volunt Animam à carne inquinari; non quod carni p. o.

inhæreat; sed quod caro, iustitia originali carens, rebellet spiritui, trahens animam deorsum, ac distorquens.

AVTOR. Contra hoc militat ista,

1. Quia Infantes ante vsu rationis non habent rebellionem carnis, nisi in potentia; ergo nec haberent pec. orig. quod falsum.

2. Homo in puris naturalibus eam pateretur rebellionem; nec tamè haberet pec. orig.

3. Si Deus tolleret omnem fomitem; homo tamen contraheret pecc. orig.

4. Spiritus carni vel resistit; tunc non peccat: vel non resistit; tunc peccat actualiter non originaliter.

IV. SENTENTIA igitur VERA est *D. Tho. 1. 2. q. 81. a. 1 & plerumque.*

I. Ad traductionem peccati orig. tantum requiri; vt homo per veram generationem ab Adamo descendat: *Roman. 5. In quo omnes peccauerunt; vt in cuius lumbis omnes fuerunt. Medium itaque, quo pec. or. traducitur, est Generatio, quæ per seminalem rationem patris, tanquam principalis Agentis, procuratur. Sic Conc. Trid. sess. 6 c. 3.*

II. Non tamen anima ex sua creatione maculatur; sic n. Deus peccati foret autor: Inquinatur autem ex infusione sui in corpus, respectu corporis; non infundentis. Quia creatio est solius Dei simpliciter: infusio autem est & Infundentis Dei, & Recipientis corporis simul.

OBIICIUNT Pelagiani: 1. Peccat. orig. sedem habet in anima, non in carne: sed anima non trahitur ex Adamo: ergo nec peccatum originale.